
SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2015)0331

Možnost razširitve zaščite geografskih označb Evropske unije na nekmetske proizvode

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. oktobra 2015 o možnosti razširitve zaščite geografskih označb Evropske unije na nekmetske proizvode (2015/2053(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporazuma Svetovne trgovinske organizacije (STO) o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS),
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z naslovom Čim boljše izkoriščanje evropskega tradicionalnega znanja: možnost razširitve zaščite geografskih označb Evropske unije na nekmetske proizvode (COM(2014)0469),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1151/2012 za kmetijske proizvode in živila (uredba o kakovosti)¹,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 za proizvode vinske trte (uredba o enotni SUT)²,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 110/2008 za žgane pijače³,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 251/2014 za aromatizirana vina⁴,
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 12. februarja 2015,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 18. februarja 2015,
- ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije v zvezi z geografskimi označbami;
- ob upoštevanju Ženevskega akta k Lizbonskemu sporazumu o zaščiti označb porekla z dne 31. oktobra 1958, revidiranega v Stockholmu 14. julija 1967 in 28. septembra 1979,

---

¹ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

² UL L 347, 20.12.2013, str. 671.

³ UL L 39, 13.2.2008, str. 16.

⁴ UL L 84, 20.3.2014, str. 14.

ki se nanaša na intelektualno lastnino in zagotavlja zaščito proizvodov, ki se tržijo mednarodno in so na splošno znani po svojih značilnostih zaradi posebnega geografskega porekla;

- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za mednarodno trgovino ter Odbora za kulturo in izobraževanje (A8-0259/2015),
- A. ker se lahko kmetijski proizvodi posebnega geografskega porekla, ki imajo določene lastnosti ali se proizvajajo po tradicionalnih metodah, zaščitijo z enotno geografsko označbo v vsej EU;
  - B. ker za STO geografske označbe označujejo, da ima proizvod poreklo z ozemlja članice ali iz regije ali lokacije na tem ozemlju, kadar je mogoče kakovost, sloves ali katero drugo značilnost proizvoda pripisati zlasti njegovemu geografskemu poreklu;
  - C. ker so visokokakovostni tradicionalni evropski proizvodi, ki temeljijo na tradicionalnem znanju in tehnikah, del kulturne dediščine EU ter so bistven element, ki ga je treba ohraniti v gospodarstvu in družbi mnogih evropskih regij, saj vključujejo dejavnosti, ki so neposredno povezane z lokalnim načinom življenja, zlasti na podeželju, in pripomorejo k temu, da je območje na splošno bolj privlačno, ohranjajo lokalno identiteto in promovirajo njihovo posebnost, kar je koristno za turizem, kulturo, zaposlovanje in trgovino;
  - D. ker bi lahko ti proizvodi pripomogli k razvoju novih strategij za podporo podjetništva na lokalni in regionalni ravni, spodbujali vzdrževanje infrastrukture in razvoj novih lokalnih kvalificiranih delovnih mest, zlasti na podeželju, nerazvitih območjih in v najbolj oddaljenih regijah, kjer je zaposlovanje pogosto povezano z lokalno proizvodnjo tipičnih proizvodov, s čimer bi dali nov zagon poklicnemu in obrtnemu usposabljanju, kar je tesno povezano z lokalnim razvojem in razvojem proizvodnih območij, obenem pa to tudi ohranja in spodbuja edinstveno in raznoliko dediščino vsake regije;
  - E. opozarja, da so nekmetijski proizvodi sestavni del naše identitete ter so pomemben element kulturne dediščine držav članic; poudarja, da je eden glavnih izzivov, s katerimi se sooča ta sektor, postopno izginjanje tradicionalnih spretnosti in ročnih obrti in da bi lahko zaščita geografskih označb za nekmetijske proizvode delovala kot spodbuda za ohranjanje te kulturne dediščine in tradicionalnega znanja, hkrati pa bi s tem zagotovili pošteno plačilo proizvajalcem za izvirnost in čim večjo ponudbo teh proizvodov;
  - F. ker je sloves geografske označbe nesnovna skupna dobrina, ki se bo lahko, če je ne bomo zaščitili, uporabljala prosto, brez omejitev, s čimer se bo njena vrednost zmanjšala, lahko pa celo pride do izgube samega proizvoda;
  - G. ker lahko imajo geografske označbe velik ekonomski potencial in, če jih bomo ustrezno zaščitili, lahko doprinesejo precejšnje koristi, zlasti za mala in srednja podjetja in regije EU;
  - H. ker so lahko evropske regije zelo bogate z nekmetijskimi proizvodi, ki so izdelani na podlagi tradicionalnega znanja in obrti na zelo visoki ravni, kar je pripomoglo, da imajo sloves in tvorijo del regionalne in lokalne kulture;

- I. ker bi morali javni organi zaščititi, spodbujati (če to zahteva zasebni sektor) in promovirati evropske tradicionalne kakovostne proizvode in njihove geografske označbe;
- J. ker lahko poreklo določa kakovost, sloves in druge značilnosti proizvoda; ker lahko nekatere prakse, pri katerih se zlorablajo imena, hudo škodujejo slovesu proizvoda, ki ga ima zaradi svojega porekla;
- K. ker so lahko imena tradicionalnih evropskih proizvodov zaradi kakovosti teh proizvodov in povpraševanja po njih predmet zlorab, s čimer so oškodovani tako potrošniki kot tudi proizvajalci;
- L. ker bi lahko z ustrezno zaščito geografskih označb za nekmetijske proizvode, nadziranjem in spremljanjem njihove uporabe ter preprečevanjem goljufij na evropski ravni pomagali odpraviti ponarejanje ter preprečiti nelegalno konkurenco in zavajanje potrošnikov;
- M. ker potrošnike poleg varnosti proizvodov vedno bolj zanimajo tudi njihovo poreklo, pristnost in metode proizvodnje;
- N. ker bi bilo treba potrošnikom omogočiti, da se pri nakupu blaga ozaveščeno odločajo in lahko prepoznajo poreklo in kakovost proizvodov;
- O. ker je z nacionalnimi zakoni, ki ščitijo nekmetijske proizvode, stopnja zaščite v državah članicah različna, kar ni skladno s cilji notranjega trga in je zaradi tega težavno zagotoviti učinkovito zaščito v Evropi in državah članicah, katerih nacionalna zakonodaja tega ne zajema, zato je potreben enotni sistem zaščite geografskih označb v vsej EU;
- P. ker bo lahko harmonizirana evropska zakonodaja na tem področju EU v mednarodnih trgovinskih pogajanjih samo koristila;
- Q. ker je posledica tega, da nimamo enotnega sistema zaščite geografskih označb za nekmetijske proizvode, pomanjkljiv in zelo razdrobljen evropski okvir: nekatere države članice namreč nimajo posebne zaščite, druge imajo različne opredelitve, postopke in ravni zaščite na podlagi različnih nacionalnih in lokalnih pravil sektorske ali medsektorske narave; to izkrivlja harmoniziran razvoj skupnega trga, enotno varstvo in učinkovito konkurenco pod enakimi pogoji, negativno vpliva nanje in potrošnikom ne daje točnih, resničnih in primerljivih informacij, da bi se lahko ozaveščeno odločali, ter ovira varstvo potrošnikov;

Uvod

1. pozdravlja pobudo Komisije, da bi se posvetovali z deležniki in ugotovili, ali bi bilo mogoče zaščito geografskih označb razširiti tudi na nekmetijske proizvode, pa tudi izid posvetovanja, ki se je zaključilo oktobra 2014 in iz katerega je razvidna jasna naklonjenost sistemu zaščite v EU, ki temelji na geografskih označbah za nekmetijske proizvode;
2. meni, da bi bilo treba kot del širše strategije za promocijo visokokakovostnih proizvodov EU na evropski ravni uvesti instrument zaščite, ki bo temeljil na močnejši zavezanosti institucij EU, da bodo proizvodnjo in obrtništvo obravnavale kot gonilno

silo za rast in dokončno vzpostavitev enotnega trga, s čimer se bo povečal ugled lokalne proizvodnje in obrtništva, podprl lokalni gospodarski razvoj in zaposlovanje na teh območjih, spodbudil turizem in povečalo zaupanje potrošnikov;

3. poziva Komisijo, naj nemudoma pripravi zakonodajni predlog za uvedbo enotnega evropskega sistema zaščite geografskih označb za nekmetske proizvode na podlagi rezultatov posvetovanja z deležniki, ki je že bilo opravljeno, in dodatnih analiz ter naj pri tem zagotovi, da se bodo učinki novega sistema na proizvajalce, njihove konkurente, potrošnike in države članice v celoti upoštevali;
4. poudarja, da bodo ob uvedbi tega sistema potrebne kampanje obveščanja in komunikacijske kampanje, da se bodo proizvajalci in potrošniki seznanili z novimi vrstami geografskih označb;
5. je trdno prepričan, da bi lahko imela razširitev zaščite geografskih označb na nekmetske proizvode številne prednosti za državljane, potrošnike, proizvajalce ter celotno evropsko gospodarsko in socialno strukturo;
6. meni, da bi lahko s tem sistemom zlasti učinkoviteje zaščitili potrošnike, povečali njihovo zaupanje v označene proizvode in jim omogočili bolj ozaveščeno odločanje pri nakupu proizvodov, saj bi bila večja preglednost, poleg tega bi se odpravila zavajajoča imena ali opisi, zlasti če bi se o tem sistemu ustrezno obveščalo; meni tudi, da bi lahko tako prispevali k večji sledljivosti in zagotovili več informacij o kakovosti, poreklu ter proizvodnih metodah in pogojih, saj nenazadnje te zadeve potrošnike vse bolj zanimajo;

Prednosti enotne zaščite na ravni EU

7. opozarja, da bi morala Evropska unija resnično sprejeti zakonodajo o nekmetskih geografskih označbah, da bi tako v celoti izkoristila pozitivne gospodarske učinke, ki jo omogoča zaščita prepoznavnosti in kakovosti tovrstnih proizvodov, potrošnikom pa bi zagotovila zanesljive informacije o kraju in načinu proizvodnje ter ohranila s temi proizvodi povezano znanje in zaposlitve;
8. meni tudi, da bi lahko s to zakonodajo spodbudili inovacije v tradicionalnih proizvodnih postopkih ter ustanavljanje novih zagonskih podjetij za tradicionalne proizvode, pa tudi prispevali k trajnosti delovnih mest na slabo razvitih območjih, zlasti z zagotavljanjem priložnosti za podjetja in mikropodjetja, ki proizvajajo približno 80 % tipičnih lokalnih proizvodov, ki jih je mogoče zaščititi v okviru sistema geografskih označb, da z učinkovitejšimi tržnimi strategijami povečajo prodajo, in s spodbujanjem teh podjetij k tesnejšemu sodelovanju, saj gre za kolektivno shemo;
9. poudarja, da bi lahko tako učinkovito prispevali k boju proti ponarejanju, goljufivemu poimenovanju geografskega porekla in drugim nepoštenim praksam, ki so zavajajoče za končnega potrošnika in škodljive zlasti za mikro, mala in srednja podjetja, ki zakonito proizvajajo veliko večino proizvodov, ki bi lahko bili upravičeni do zaščite, še vedno pa nimajo pravnih ali finančnih sredstev za zaščito svojih interesov, kar prav tako škoduje izvozu teh proizvodov;
10. meni, da taka zaščita spodbuja in olajšuje dostop do skupnega trga in trgov zunaj EU za evropske obrtniške izdelke, ki so rezultat tradicionalnega znanja in spretnosti ter prispevajo k ohranjanju dragocenega znanja, ki zaznamuje celotne družbene in

ozemeljske skupnosti in predstavlja pomemben del evropske zgodovinske, kulturne, ekonomske in socialne dediščine;

11. meni, da bi enotna zaščita geografskih označb za nekmetijske proizvode spodbudila tehnološki in gospodarski razvoj na regionalni in lokalni ravni, saj bi se povečalo število zaposlenih v proizvodnji tradicionalnih proizvodov;
12. poudarja, da bi enotna zaščita geografskih označb prispevala k promociji tradicionalnih proizvodov, pa tudi k priznavanju kakovosti surovin, ki so zanje potrebne, in potrebne odličnosti v vseh fazah proizvodnega procesa;
13. poudarja, da geografske označbe potrošnikom predstavljajo zagotovilo kakovosti, za proizvajalce pa pomenijo priznanje znanja in sredstvo za zaščito;
14. poudarja, da je priznavanje zaščite nekmetijskih geografskih označb in visokokakovostnega znanja tako defenziven kakor ofenziven interes v okviru skupne trgovinske politike in je lahko učinkovito orodje za podporo mikro, malim in srednjim podjetjem in proizvajalcem (MSP) v boju proti posnemanju in ponarejanju proizvodov in pri zagotavljanju socialno, gospodarsko in okoljsko bolj trajnostnega pristopa k gospodarskemu razvoju v EU in zunaj nje, pa tudi poštene konkurence in varstva potrošnikov, saj bo na tej osnovi mogoče učinkoviteje prepoznati pristnost in kakovost proizvodov; meni, da bi priznavanje enotne zaščite nekmetijskih geografskih označb prispevalo tudi k ustvarjanju socialnega kapitala v regijah proizvodnje;
15. meni, da bi lahko enoten sistem EU povečal zanimanje za poklice, povezane z dediščino;
16. poudarja, da lahko ohranjanje tradicionalnega znanja in proizvodnje pomaga ustaviti zmanjševanje prebivalstva na podeželskih območjih, njihov propad ter izseljevanje mladih s teh območij;
17. poudarja pomen kulturnih, izobraževalnih, socialnih in trajnostnih prvin nekmetijskih proizvodov, ki bodo vključeni v ta proces, ter poudarja, da je treba ohraniti z njimi povezano tradicionalno znanje in spretnosti, jih posredovati dalje in razvijati ter spodbujati tesnejše sodelovanje z ustvarjalnim sektorjem, da se med drugim poudari kakovost uporabljenih materialov in končnih proizvodov; poziva, naj bo uporaba imena ali logotipa dostopna vsem proizvajalcem na določenem območju, ki proizvod izdelujejo na predpisan način;
18. poudarja, da bo zaščita geografskih označb za nekmetijske proizvode pomagala ohranjati kulturno in umetnostno dediščino, ki jo predstavljajo lokalne in regionalne tradicije v Evropi;
19. priznava osrednjo vlogo malih in srednjih podjetij, ki vlagajo v kakovostno znanje in nudijo lokalno zaposlitev in vajeništvo za usposabljanje izobraženih strokovnjakov, ki imajo pomembno vlogo pri posredovanju tradicionalnih proizvodnih metod; priznava pomen vlaganja v izobraževanje in usposabljanje na tem področju ter spodbuja države članice, naj čim bolj izkoristijo razpoložljiva sredstva in programe EU za podporo poklicnega usposabljanja strokovnjakov, ki sodelujejo v proizvodnji in pri promoviranju okolju prijaznih lokalnih in regionalnih obrtniških in industrijskih proizvodov;
20. spodbuja države članice, naj si izmenjujejo zgledne prakse na področju

oblikovanja in podpiranja pobud, usmerjenih v spodbujanje tradicionalnega obrtniškega sektorja, s katerimi je mogoče posledično povečati ozaveščenost o lokalni kulturni dediščini in spodbuditi razvoj podeželja;

21. poudarja, da bi lahko dobro znana geografska označba pripomogla k boljšemu promoviranju evropskih kulturnih poti;
22. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo nadregionalno in nadsionalno sodelovanje ter zbiranje zgledov najboljše prakse med grozdi na področju nekmetijskih proizvodov in z njimi povezanimi sektorji;
23. poudarja, da so geografske označbe v širšem okviru pravic intelektualne lastnine pomembne za zaščito vrednosti lokalnega, tudi infrastrukture in zaposlovanja, krepitev regionalnega razvoja ter boljšo sledljivost, preglednost in obveščenost potrošnikov;
24. ugotavlja, da so industrijsko in ročno izdelani proizvodi, ki izvirajo iz določenega območja oziroma so tam trdno zakoreninjeni, pomemben sestavni del gospodarskega in družbenega življenja mnogih evropskih regij, saj ustvarjajo dejavnosti, ki jih ni mogoče preseliti drugam in so zlasti na podeželskih območjih neposredno povezane z lokalnimi razmerami; poudarja, da bi na evropski ravni sprejet sistem za zaščito industrijsko in ročno izdelanih proizvodov, ki izvirajo iz določenega območja oziroma so tam trdno zakoreninjeni, omogočil, da se ohrani izvornost teh proizvodov in prepreči njihova standardizacija;

Odnosi s tretjimi državami

25. meni, da bi morali biti odprti sezname vseh kmetijskih in nekmetijskih proizvodov, zaščiteneh z geografskimi označbami, vključeni v prihodnje trgovinske sporazume EU s tretjimi državami;
26. meni, da bi to tudi pozitivno vplivalo na trgovinske odnose, ki jih ima EU s tretjimi državami ali se zanje pogaja, in bi torej EU omogočilo, da tudi v okviru mednarodnih trgovinskih pogajanj doseže enako zaščito za evropske proizvode;
27. meni, da je razširitev zaščite geografskih označb EU na nekmetijske proizvode tudi način, kako spodbuditi evropski izvoz in povečati tržni delež, obenem pa s trgovanjem in trgovinskimi pogajanjmi doseči mednarodno prepoznavnost proizvodov in razvijati njihovo podobo visoke kakovosti in sloves;
28. meni, da bi zaščita nekmetijskih geografskih označb na ravni EU okrepila položaj EU v Svetovni trgovinski organizaciji, saj bi lahko Unija zahtevala višje ravni standardov zaščite in pozitivno vplivala na to, da bi se v okviru razvojne agende iz Dohe obnovile razprave o uvedbi večstranskega registra geografskih označb, povsem v skladu s sporazumom TRIPS;
29. meni, da mora zaščito geografskih označb nekmetijskih proizvodov spremljati učinkovitejša strategija za zaščito in uveljavljanje pravic intelektualne lastnine v tretjih državah, da bi bili ukrepi za boj proti ponarejanju ali posnemanju proizvodov učinkovitejši;
30. meni, da bi bila enotna zaščita geografskih označb za nekmetijske proizvode v EU prednost v pogajanjih o trgovinskih sporazumih s tretjimi državami, in poudarja, da so

nekatero izmed naših večjih partneric, kot so Indija in Kitajska, že uvedle sisteme za zaščito tovrstnih geografskih označb;

31. poziva Komisijo, naj v prihodnje sporočilo o trgovinski in naložbeni strategiji EU vključi skladno in dobro pripravljeno strategijo za vse geografske označbe, ki bo zagotavljala njihovo upoštevanje in priznavanje;
32. meni, da lahko razširitev področja uporabe sistema zaščite na podlagi geografskih označb na nekmetijske proizvode pomaga oblikovati trdnejše in skladnejše stališče EU na tem področju v dvostranskih trgovinskih pogajanjih in večstranskih forumih in tako nazadnje zagotoviti visoko raven zaščite za vse visokokakovostne evropske proizvode zunaj EU; zlasti meni, da bi bilo treba v vseh pogajanjih o prihodnjih trgovinskih sporazumih EU upoštevati kmetijske in nekmetijske proizvode, zaščitene z geografsko označbo; meni, da bi celovit sistem geografskih označb EU spodbudil razširitev trgovine in olajšal izvajanje skupnih kampanj zunaj EU;

Splošna načela

33. poudarja, da so geografske označbe pomembno sredstvo za povečanje sledljivosti in preglednosti ter zagotavljanje informacij potrošnikom in krepitev prepoznavnosti regij in lokalnih skupnosti v EU, in sicer s socialno in okoljsko trajnejšim pristopom h gospodarskemu razvoju, pa tudi za izoblikovanje ključne vloge geografskih označb v trgovinski politiki EU;
34. je prepričan, da mora ta sistem temeljiti na najboljši praksi ter preglednih in nediskriminacijskih načelih ter da je lahko učinkovito sredstvo za preprečevanje posnemanja in ponarejanja proizvodov ter za zagotavljanje socialno, ekonomsko in okoljsko bolj trajnostnega pristopa h gospodarskemu razvoju v EU in drugod, pa tudi za večje varstvo potrošnikov;
35. poziva Komisijo, naj upošteva izkušnje, pridobljene v kmetijsko-živilskem sektorju, in na tej podlagi oblikuje sistem, ki bo temeljil na zgledih najboljše prakse ter na preglednih in nediskriminacijskih načelih ter bo pregleden, učinkovit, prožen ter proizvajalcev, ki se bodo prostovoljno odločili registrirati proizvod v shemi geografskih označb, ne bo po nepotrebnem upravno in finančno obremenjeval; poleg tega meni, da bi moral ta sistem zagotavljati strog nadzor in čim večjo preglednost ter vključevati ustrezna sredstva za obravnavanje goljufij; poziva Komisijo, naj zato pri sistemu zaščite upošteva nesektorski pristop;
36. meni, da bi moral nov sistem, kot se je zgodilo s sistemom za kmetijsko-živilske proizvode, sčasoma predstavljati jamstvo, v okviru katerega bi potrošniki na podlagi zanesljivih in jasnih informacij intuitivno prepoznali kakovost, pristnost in poreklo proizvodov z močno povezavo z geografskim območjem; meni, da bo učinkovitost enotnega evropskega sistema zaščite geografskih označb odvisna od tega, ali bodo vse potrebne informacije glede sistema dosegle proizvajalce in potrošnike; poudarja, da mora biti sistem pregleden in mora zagotavljati dostopno zaščito, saj je to poglobitnega pomena za zaupanje potrošnikov in proizvajalcev;
37. meni, da bi lahko javni naročniki v novem regulativnem okviru o javnih naročilih uporabili sistem potrjevanja kakovosti in porekla v zvezi s tehničnimi specifikacijami, certifikati in merili za pridobitev naročil, zlasti na lokalni in regionalni ravni.

38. poziva, naj imajo tovrstni proizvodi osrednje mesto pri projektih regionalnega razvoja, raziskav in inovacij, pa tudi pri financiranju iz programa Obzorje 2020 in s kohezijskimi sredstvi;
39. meni, da bi skladen, enostaven in pregleden sistem zaščite geografskih označb za nekmetijske proizvode na ravni EU – ki ni preveč upravno in finančno obremenjujoč, tako da bi bil dostopen tudi za MSP – EU omogočil, da v okviru mednarodnih trgovinskih pogajanj doseže enako zaščito tovrstnih evropskih proizvodov tudi zunaj EU, pomenil pa bi tudi pomembno veliko prednost pri dvostranskih pogajanjih o sporazumih o prosti trgovini s trgovinskimi partnerji Unije in pri večstranskih pogajanjih v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO);
40. meni, da bi bila vzpostavitev enotne zaščite za nekmetijske geografske označbe na ravni EU najboljši način za večjo učinkovitost znotraj EU, pa tudi v pogajanjih s tretjimi državami, a mora ta enotna zaščita temeljiti na skupnih opredelitvah, postopkih in stroških registracije, področju uporabe zaščite in sredstvih za njeno uveljavljanje, potrebno pa bo ustanoviti tudi zaupanja vreden organ, ki bo odgovoren za dodeljevanje statusa nekmetijske geografske označbe, priznanega na ravni EU, ne da bi se pri tem zniževali standardi zaščite, ki že obstajajo v 15 državah članicah;

Področje uporabe

41. ponovno zatrjuje, da je povezava z ozemljem nujno potrebna za prepoznanje znanja in določitev kakovosti, pristnosti in značilnosti proizvoda;
42. podpira široko opredelitev, ki bo omogočala prepoznavanje povezave med proizvodom in območjem, ki ga pokriva geografska označba; nadalje meni, da bi moral imeti sistem zaščite na ravni EU širše področje uporabe, da bo mogoče zajeti tudi imena, ki sicer niso geografska, so pa nesporno povezana z določenim krajem;
43. meni, da bi moral sistem zaščite vključevati nebesedilne znake in simbole, ki so nedvoumno povezani s posamezno regijo;
44. poudarja, da bi morali biti oznaka, prepoznavni znak, blagovna znamka ali logotip geografskih označb za nekmetijske proizvode preprosti in odražati regionalno oziroma lokalno identiteto blaga, njihov izrazni jezik pa bi moral biti vsaj jezik države porekla proizvoda in države, v katero se proizvod uvaža;
45. opozarja, da je treba nekatere označbe, kot so generična imena ali homonimne geografske označbe, izključiti iz zaščite geografskih označb; dodaja, da bi se v zvezi s tem lahko zgledovali po izjemah iz člena 6(1), (3) in (4) Uredbe (EU) št. 1151/2012 o geografskih označbah za kmetijske proizvode;

Postopek registracije

46. se zavzema za obvezni postopek registracije, da se zagotovi večja varnost, zlasti v zvezi z izvajanjem pravic v primeru spora; poziva Komisijo, naj predlaga karseda učinkovit, preprost, uporaben in dostopen sistem za registracijo proizvodov ter naj zagotovi, da bo sistem omogočal cenovno dostopne, jasne in pregledne postopke za registracijo, spremembe in razveljavitev, s čimer bodo deležniki imeli pravna zagotovila; poziva Komisijo, naj izdela temeljito oceno, da bi karseda zmanjšala finančne in upravne obremenitve za deležnike;

47. poudarja, da je treba poleg tega sistema ustvariti enoten standardiziran javen evropski register za nekmetijske proizvode, ki so upravičeni do zaščite geografskih označb, da bi spodbudili obrtniške izdelke ter obveščali in zaščitili potrošnike in proizvajalce brez nepotrebnih upravnih obremenitev;
48. poudarja tudi, da bi moral ta sistem temeljiti na medsektorskem pristopu, da bi imel kar največji gospodarski in socialni vpliv, in da bi bilo treba bistveno poudariti povezavo med proizvodi in njihovim območjem porekla ter povečati preglednost, da se okrepi verodostojnost in pristnost proizvoda, zagotovi jamstvo njegovega porekla in izboljša njegova sledljivost; poudarja, da je treba po odobritvi geografske označbe redno preverjati, ali so merila, na podlagi katerih je bila ta označba odobrena, še vedno izpolnjena;
49. meni, da bi morala registracija potekati v dveh fazah: kot prvo bi morali nacionalni ali regionalni organi opraviti preglede na kraju samem in se prepričati, da ni bilo poseganja v posebne značilnosti; in kot drugo bi bilo treba z notnim evropskim sistemom registracije zagotoviti skladnost s skupnimi merili povsod v EU;
50. predlaga, naj Komisija preuči možnost, da bi v tem smislu tudi registracijo kmetijskih geografskih označb prenesli na Urad za usklajevanje na notranjem trgu (OHIM); predlaga, naj ta sistem na ravni Unije upravlja urad OHIM;
51. poudarja, da bi morali biti stroški in administrativno breme za podjetja v tem sistemu čim nižji, obenem pa bi morali imeti potrošniki zadostna jamstva in možnost, da se bolj informirano odločajo za nakup proizvodov;
52. meni, da bi morali s tako ureditvijo pobudo za ustvarjanje geografskih označb prepustiti podjetjem in jim predvsem omogočiti, da opredelijo seznam zahtev, ki jih morajo izpolnjevati geografske označbe;
53. podpira prožen pristop v zvezi z merili, vključenimi v seznam zahtev, da se omogoči in spodbudi razvoj proizvodnih postopkov in prihodnjih inovacij, če to ne vpliva na kakovost in pristnost končnega proizvoda;
54. meni, da bi bilo treba v seznam zahtev vključiti vsaj naslednja merila: uporabljene surovine, opis proizvodnih postopkov, dokaz o povezavi z območjem in elementi družbene odgovornosti podjetij;
55. predlaga, naj bodo proizvajalci, njihova združenja in gospodarske zbornice deležniki, ki so pooblaščen, da zahtevajo registracijo geografske označbe nekmetijskih proizvodov;
56. meni, da bi bilo mogoče od proizvajalcev zahtevati pristojbino za pridobitev geografske označbe, pod pogojem, da gre za enkratno pristojbino, ki je pravična glede na nastale stroške in se enotno uporablja v vsej EU;

Nadzorni ukrepi

57. meni, da bi bilo treba zagotoviti tudi sredstva, ki so potrebna za uresničitev zaščite v okviru tega instrumenta, ne glede na uporabljena sredstva za distribucijo proizvodov v primeru zlorab; poudarja, da je treba enako dobro zaščito geografskih označb zagotoviti tudi na digitalnem trgu;

58. poudarja pomen preverjanja kakovosti glede na velike razlike med kmetijskimi in nekmetijskimi proizvodi (npr. število proizvajalcev);
59. se poleg tega zavzema za to, da bi za spremljanje geografskih označb na proizvodih, ki se tržijo v Evropi, vzpostavili sistem za inšpekcijske preglede, kršitve in kazni;
60. meni, da bi bilo treba za čim večjo zaščito geografskih označb za nekmetijske proizvode uvesti prepoved za neustrezno uporabo teh označb, in sicer ne le v primeru, ko obstaja nevarnost zavajanja potrošnikov ali ko gre za nepošteno konkurenco, temveč tudi v primeru, ko je dejansko poreklo proizvoda jasno navedeno; zato predlaga, da se dodatna zaščita iz člena 23 sporazuma TRIPS, prvotno predvidena le za vina in žgane pijače, razširi tudi na geografske označbe za nekmetijske proizvode;
61. predlaga uvedbo postopka, odprtega za zainteresirane stranke, po katerem bo mogoče ugovarjati registraciji geografskih označb;
62. meni, da bi bilo s tem lažje določiti učinkovite postopke nadzora ter potrošnikom in proizvajalcem omogočiti, da se zaščitijo pred ponaredbami, imitacijami in drugimi nezakonitimi praksami;

Soobstoj s predhodnimi pravicami

63. meni, da mora biti mogoč soobstoj morebitnih prihodnjih geografskih označb s pravicami, ki so že povezane s proizvodom, ter da bi bilo treba pri teh označbah upoštevati trenutno najboljšo prakso na nacionalni in lokalni ravni v EU;
64. opozarja, da bo treba za preprečitev navzkrižja jasno opredeliti razmerje med blagovnimi znamkami in geografskimi označbami;
65. predlaga, naj se za geografske označbe za nekmetijske proizvode uporabijo pravila, ki urejajo razmerje med blagovnimi znamkami in geografskimi označbami;
66. predlaga, naj se državam članicam, ki že zagotavljajo zaščito, da na voljo čas, ki ga potrebujejo, da zagotovijo skladnost, obenem pa naj se omogoči uvedba prehodnih ureditev, da se do prehoda na mehanizem EU zagotovi soobstoj obeh sistemov;

o

o o

67. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.